

'Eens vrijgesproken, altijd een boef'

Gerechtshof Amsterdam – Ne bis in idem – Regiezitting Terrel 31 maart 2026

Edelgrootachtbaar college,

'Eens vrijgesproken, altijd 'n boef'. Het is de veelzeggende titel boven een artikel van Jan-Willem Navis in dagblad Spits! (dat toen nog bestond) van 26 april 2011.

Ik had ook 'Voor altijd verdacht' kunnen noemen. Dat was de kop boven een artikel met dezelfde strekking van Marian Husken en Harry Lensink dat een jaar eerder in Vrij Nederland verscheen.

Deze koppen maken onmiddellijk duidelijk dat het Openbaar Ministerie en de gemeente Amsterdam – ook in de beleving van journalisten – een geringe betekenis toekenden aan mijn onherroepelijke vrijspraak door uw hof in 2009 in het Kolbak-proces.

Het OM en de gemeente zijn na die vrijspraak – in strijd met de onschuldpresumptie en internationale rechtspraak¹ – onverdroten doorgegaan mij te beschuldigen van (medeplichtigheid aan) afpersen en witwassen.

---

¹ Het blijven uiten van beschuldigingen waarvan het hof mij in 2009 onherroepelijk heeft vrijgesproken is in strijd met artikel 6 lid 2 van het Europees Verdrag van de rechten van de Mens (EVRM). Dit is als volgt verwoord in EHRM, *Sekanina v. France*, Application No. 13126/87, 25 augustus 1993, par. 30: "the voicing of suspicions regarding an accused's innocence is conceivable as long as the conclusion of criminal proceedings has not resulted in a decision on the merits of the accusation. However, it is no longer admissible to rely on such suspicions once an acquittal has become final." In de latere uitspraak *Rushiti vs Austria* bevestigde het EHRM de in *Sekanina vs France* geformuleerde uitspraak en bestempelde dit tot algemene regel: "The Court cannot but affirm the general rule stated in the *Sekanina* judgement that, following a final acquittal, even the voicing of suspicions regarding an accused's innocence is no longer admissible." EHRM, *Rushiti v. Austria*, Application No. 28389/95, 21 maart 2000, par. 31.

Dit is een internationale rechtsregel die rechtstreeks voortvloeit uit artikel 6 lid 2 van het EVRM waar overheden van lidstaten zich aan dienen te houden. Zie ook: EHRM, *Lamanna v. Austria*, Application No. 28923/95, 10 juli 2001; EHRM, *Weixelbraun v. Austria*, Application No. 33730/96, 20 december 2001; en EHRM, *Del Latte v. the Netherlands*, Application No. 44760/98, 9 november 2004.

‘Eens vrijgesproken, altijd een boef’

Gerechtshof Amsterdam – Ne bis in idem – Regiezitting Terrel 31 maart 2026

Het OM deed dat in het openbaar. Tijdens zittingen en in het requisitoir in de strafzaak Enclave Financieel tegen Jan-Dirk Paarlberg in eerste aanleg duidden de officieren van justitie Plooi en Zwinkels mij aan als ‘de adjudant’ van Holleeder. Ik zou de onmisbare schakel zijn geweest tussen afperser Holleeder en witwasser Paarlberg, aldus het OM.

De gemeente Amsterdam deed dat niet publiekelijk, maar binnen de context van de Bibob-procedure, die na de vrijspraak in Kolbak gewoon doorging. Gevoed door het OM met dossierstukken uit de onderzoeken Kolbak en Enclave, waaronder het requisitoir in de zaak-Paarlberg², turfde ik in totaal 55 beschuldigende stellingen in het voornemen, besluit, verweerschrift en pleitnota van de gemeente, inclusief mededelingen van de gemeente in Het Parool.

Mijn klacht daarover, die ik bij het OM had ingediend, werd weggewimpeld. Volgens het OM was ‘op goede gronden’ aandacht besteed aan mijn rol ten opzichte van de hoofdrolspelers Holleeder, Endstra en Paarlberg in het dossier. De kwalificatie ‘adjudant van Holleeder’ moest ik niet letterlijk nemen, maar als ‘beeldspraak’.

De Nationale ombudsman nam mijn klacht over de beschuldigingen na mijn vrijspraak niet in behandeling: twee weken te laat ingediend.

Op 12 maart 2012 deed het College van Beroep voor het bedrijfsleven definitief uitspraak in mijn Bibob-procedure. Ik had beroep aangetekend tegen het weigeringsbesluit van 18 april 2011 waarin de burgemeester op grond van de wet Bibob weigerde nieuwe vergunningen te verlenen. Het nieuws over het besluit stond dezelfde dag op de voorpagina van de krant.

Gokhallen Wallen gesloten

PAUL VUGTS

AMSTERDAM – De gemeente Amsterdam onthoudt uitbater Marcel Kaatee definitief de exploitatievergunningen voor zijn gokhallen op de Wallen, Buddy Buddy en Molensteeg 1.

Dat bevestigt een woordvoerder van het stadhuis. De zaken moeten binnen vier weken dicht – al houdt de gemeente er rekening mee dat Kaatee daar via een kort geding nog onderuit zal proberen te komen.

De overheid ziet Kaatee als een stroman van topcrimineel Willem Holleeder en ontnemt hem zijn vergunningen met de Wet bibob (bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur). Het gerechtshof sprak Kaatee vrij in de afpersingszaak die Holleeder

Eigenaar Marcel Kaatee gezien als stroman van Willem Holleeder

negen jaar celstraf opleverde, maar de gemeente is er niettemin van overtuigd dat ‘een ernstig gevaar’ bestaat dat Kaatee de hallen voor criminele activiteiten misbruikt, namelijk voor het witwassen van misdaadwinsten. Volgens justitie perste Holleeder de hallen af van vastgoedbaron Willem Endstra.

Burgemeester Job Cohen had al in januari 2008 aangekondigd de vergunningen voor de gokhallen te zullen weigeren, met name omdat die zijn gefinancierd met miljoenen van vastgoedhandelaar Jan-Dirk Paarlberg. De rechtbank achtte in juni 2010 bewezen dat Paarlberg zeven miljoen euro heeft witgewassen die Holleeder van Endstra had afgeperst, en veroordeelde hem tot 4,5 jaar celstraf.

■ Lees verder op pagina 2

² Het Landelijk Parket heeft stukken uit het Kolbak en Enclave-dossier gedeeld met de gemeente op basis van een destijds gesloten convenant genaamd Emergo, zo blijkt uit correspondentie tussen gemeenteburgemeester I.M. Jansma en officier van justitie J. Plooi in september 2010. Deze correspondentie maakt deel uit van het Bibob-dossier.

‘Eens vrijgesproken, altijd een boef’

Gerechtshof Amsterdam – Ne bis in idem – Regiezitting Terrel 31 maart 2026

‘Eigenaar Marcel Kaatee gezien als stroman van Willem Holleeder’ stond met dikke letters middenin het artikel. *‘De overheid ziet Kaatee als een stroman van topcrimineel Willem Holleeder en ontnemt hem zijn vergunningen met de Wet Bibob...’* stelde de krant.

De journalist had die conclusie niet gebaseerd op de motivering van het Bibob-besluit, waar hij geen toegang toe had en waarvan hij de inhoud niet kende, maar op het requisitoir in de strafzaak tegen Paarlberg. Het Parool hoefde de vaststelling *‘overheid ziet Kaatee als stroman van topcrimineel Willem Holleeder’*, die in 2017 door de rechtbank en in 2018 door uw hof juist werd geacht, daarom niet te rectificeren.

Op 12 maart 2012 oordeelde het College van Beroep voor het bedrijfsleven dat de burgemeester mij terecht vergunningen had geweigerd om mijn speelhallen op de Wallen te blijven exploiteren. De leningen die ik in 2003 had gesloten bij Jan-Dirk Paarlberg vormden het (enige) probleem.

De tweede weigeringsgrond, die inhield dat ik weliswaar was vrijgesproken maar er desondanks een ernstig gevaar bestond dat de aangevraagde vergunningen werden gebruikt om strafbare feiten te plegen, vond het College onvoldoende onderbouwd.

Tegelijkertijd overwoog het College ongevraagd dat een bestuursorgaan, onder omstandigheden, best aannemelijk kan maken dat iemand strafbare feiten heeft gepleegd waarvan hij of zij door de strafrechter onherroepelijk is vrijgesproken, mits het feiten of omstandigheden zijn die de strafrechter niet bij de vrijsprekende beoordeling heeft betrokken.³

Deze visie van het College werd gesteund door landadvocaat Reimer Veldhuis en Ernst Hirsch Ballin die samen een lange annotatie schreven n.a.v. de uitspraak van het CBB in mijn Bibob-procedure. Beide juristen vinden dit een juiste benadering van een onherroepelijke strafrechtelijke vrijspraak in het bestuursrecht. Ergo: dat (ook) een bestuursrechter mag bepalen of iemand strafbare feiten heeft gepleegd.

In januari 2018 stelt een recherchekoppel in het kader van het Vandros-onderzoek een omvangrijk proces-verbaal van bevindingen op *‘omtrent de amusementshallen Molensteeg 1 en Oudezijds Achterburgwal 30 te Amsterdam in relatie tot Marcel Kaatee en de potentieel nieuwe koper Einar la Lau en zijn financiers’*.

Aanleiding voor een nieuw strafrechtelijk onderzoek naar mijn speelhallen was een e-mail die ik op 8 september 2017 aan het OM had gestuurd. Daarin had ik het OM geïnformeerd over de aanstaande verkoop van mijn speelhallen en de panden Molensteeg 1 en Oudezijds Achterburgwal 30 aan de heer La Lau en verzocht ik het OM vriendelijk om hieraan mee te werken. Niets meer en niets minder.

---

³ ECLI:NL:CBB:2012:BV8515

‘Eens vrijgesproken, altijd een boef’

Gerechtshof Amsterdam – Ne bis in idem – Regiezitting Terrel 31 maart 2026

De volledige koopsom van € 2,8 miljoen zou rechtstreeks aan het OM worden overgemaakt in verband met het derdenbeslag op de vordering van Paarlberg op mij. Dat het OM als bewaarder zou optreden was al in 2013 met het OM besproken en afgestemd.

Het onderzoeksteam duidde de transactie echter aan als een ‘herfinanciering’, terwijl uit mijn e-mail niets anders blijkt dan een zakelijke verkoop. Het onderzoek leek in eerste instantie dan ook vooral te zijn gericht op het vinden van gronden om de verkoop te voorkomen.

Vanaf 2018 gaat het OM zich namelijk intensief bemoeien met de vergunningen die de koper nodig heeft om de speelhallen te kunnen exploiteren. De Kansspelautoriteit (hierna: KSA) had de landelijke exploitatievergunningen al in 2014 aan de koper verleend. De gemeentelijke vergunningen lieten daarentegen heel lang op zich wachten.

De gemeente Amsterdam bleek mijn speelhallen te willen ‘uitroken’. Dit blijkt uit een instructie die in 2013 aan gemeenteambtenaren in een e-mail is gegeven die in 2022 op grond van de Wet openbaarheid van bestuur openbaar is gemaakt. ‘*Rustig afwachten en uitroken*’ betekent in de praktijk dat als zich een kandidaat meldt met vergunningaanvragen voor de speelhallen, die vergunningen niet dienen te worden verleend.

Als het OM er in 2017 in het Vandros-proces achter komt dat de koper sinds 2014 al beschikt over landelijke exploitatievergunningen van de KSA, zorg het OM er wel even voor – om het uitrookproces van de gemeente te ondersteunen – dat de KSA die vergunningen intrekt.

Op 2 februari 2018 neemt een medewerker van het Landelijk Parket in Rotterdam contact op met de KSA en kondigt een tipbrief aan, waarbij twee collega’s meelesen.

Hoi [REDACTED]

De BIBOB-casus waarover ik jou eerder deze week belde betreft de panden aan [REDACTED] en [REDACTED] te Amsterdam waarin de amusementshallen [REDACTED] en [REDACTED] zijn gevestigd. Uitbater zou de heer [REDACTED], geboren op [REDACTED] te [REDACTED] zijn. Ik heb van mijn collega [REDACTED] reeds een digitaal pv ontvangen [REDACTED]

10.2.c

We moeten maar even overleggen wat handig is. [REDACTED] heeft in elk geval aangeboden dat ze, indien daar behoefte aan is, met het onderzoeksteam een presentatie aan het LBB maar ook aan jou kan geven over hun bevindingen.

Ik ga in elk geval een tipbrief schrijven. Die zal je begin volgende week ontvangen.

Prettig weekend alvast,
groeten,
[REDACTED]

Met vriendelijke groeten,

[REDACTED]

Openbaar Ministerie
Landelijk Parket
Team Internationaal en Operationele Coördinatie
Posthumalaan 74, 3072 AG Rotterdam
Postbus 395, 3000 AJ Rotterdam
Kamer [REDACTED]
088 - [REDACTED]
[REDACTED] [@om.nl](mailto:[REDACTED]@om.nl)
www.om.nl

‘Eens vrijgesproken, altijd een boef’

Gerechtshof Amsterdam – Ne bis in idem – Regiezitting Terrel 31 maart 2026

Het in de e-mail van het Landelijk Parket genoemde digitale PV is een proces-verbaal van bevindingen d.d. 17 januari 2018 van het recherche-koppel T-137 en R-486 *‘omtrent de amusementshallen Molensteeg 1 en Oudezijds Achterburgwal 30 te Amsterdam in relatie tot Marcel Kaatee en de potentieel nieuwe koper Einar la Lau en zijn financiers’*.

In de inleiding van het PV stellen de verbalisanten: *‘Bij het onderzoeksteam Vandros bestaat het vermoeden dat Marcel Kaatee heeft opgetreden en thans nog optreedt als stroman voor Willem Holleeder*.

Op 7 februari 2018 stuurt het OM de eerder aangekondigde tipbrief, en op 10 april 2018 vindt de presentatie plaats. De medewerker van het Landelijk Parket in Rotterdam stuurt zijn collega bij de KSA op 9 april 2018 het volgende bericht:

Van: [REDACTED]@kansspelautoriteit.nl

Verzonden: maandag 9 april 2018 12:42

Aan: [REDACTED] (Landelijk Parket Rotterdam)

Onderwerp: RE: BIBOB-traject [REDACTED]

Hoi [REDACTED], ja graag. Hoe laat? Gr. [REDACTED]

Van: [REDACTED] (Landelijk Parket Rotterdam) [mailto:[REDACTED]@om.nl]

Verzonden: maandag 9 april 2018 12:28

Aan: [REDACTED]@kansspelautoriteit.nl>

Onderwerp: RE: BIBOB-traject [REDACTED]

Hoi [REDACTED]

Morgenmiddag zal het onderzoeksteam van 26Vandros een presentatie geven aan een aantal LBB-ers. Nu schiet me plots te binnen dat ik jou ook had aangeboden hierbij aan te sluiten als je interesse hebt. Wil en kan je morgenmiddag in Den Haag aansluiten?

Excuses voor de korte termijn.

Groeten,

[REDACTED]

Er komt nog een mailtje achteraan:

Van: [REDACTED] (Landelijk Parket Rotterdam) [mailto:[REDACTED]@om.nl]

Verzonden: maandag 9 april 2018 12:49

Aan: [REDACTED]@kansspelautoriteit.nl>

Onderwerp: RE: BIBOB-traject [REDACTED]

Hoi [REDACTED]

Het is niet op het LBB zelf maar er is een zaaltje gereserveerd aan de Wilhelmina van Pruisenweg 52, vlak bij station én parkeergarage Den Haag Laan van NOI. Vanaf Laan van NOI is het nog ongeveer 3 minuten lopen.

Het begint om 13.30 uur.

Ben je erbij? Dan meld ik je nog even aan.

[REDACTED]

Opdat de KSA-medewerker straks niet voor een verkeerde deur staat. Dit is allemaal bekend dankzij de Wet openbaarheid van bestuur (Wob).

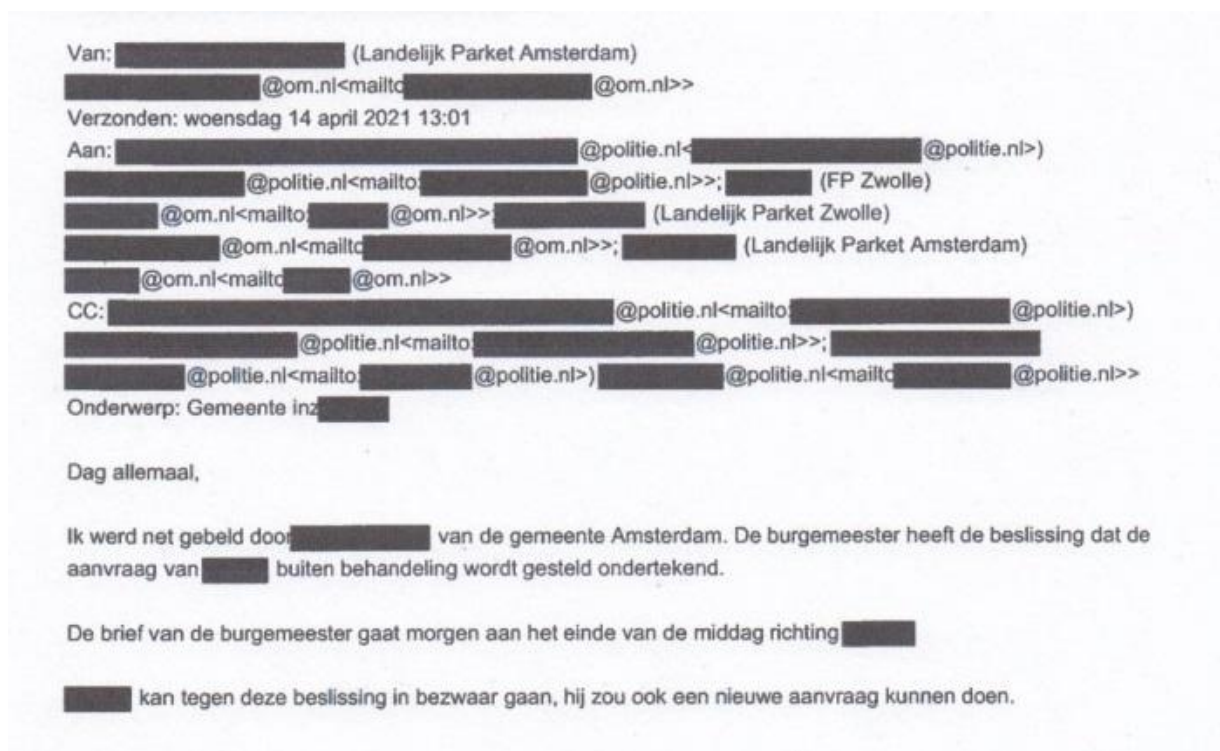
'Eens vrijgesproken, altijd een boef'

Gerechtshof Amsterdam – Ne bis in idem – Regiezitting Terrel 31 maart 2026

Hoe het uitrookproces zich verder ontwikkelt, heb ik uitvoerig beschreven op mijn website www.marcelkaatee.nl. De door het OM, de KSA en de gemeente openbaar gemaakte interne en onderlinge e-mails vertellen het verhaal. Je leest hoe de door de gemeente en de KSA gestarte Bibob-procedures na jaren vastlopen door een gebrek aan weigeringsgronden, en hoe uiteindelijk een nieuwe strafrechtelijke vervolging van ondergetekende de (enige) uitweg biedt om de kennelijk ongewenste verkoop en doorstart van de speelhallen te frustreren.

Uiterekend het in oktober 2020 in het kader van Terrel gelegde beslag ex art. 94 Sv. op de Wallenpanden vormt voor de gemeente het juridische haakje om in april 2021 de vergunningaanvragen van de koper, kleinzoon van verzetsstrijder en oud-minister van justitie Gerrit Jan Van Heuven Goedhart, die maar niet wil opgeven, buiten behandeling te stellen.

Het nieuws dat de burgemeester haar handtekening onder het besluit tot buitenbehandelingstelling heeft gezet, wordt door een medewerker van het Landelijk Parket Amsterdam met maar liefst tweeëntwintig collega's bij het OM en politie gedeeld. Zoveel personen zijn kennelijk hierbij betrokken.

Ruim 20 jaar zijn inmiddels verstreken sinds mijn arrestatie in Kolbak. Ik was 47 en ben nu 67. Een normaal gezinsleven en een succesvol ondernemersbestaan is er door de vele rechtszaken en procedures, die direct en indirect door het OM zijn aangeschoten, helemaal bij ingeschoten. Terrel is ondertussen alweer bijna 6 jaar onderweg.

Wat hebben de jarenlange inspanningen het OM opgeleverd? Ik ben driemaal vrijgesproken van het witwassen van de Wallenpanden. Ik ben geen stroman van Holleeder en ben dit ook nooit geweest. Waarom dringt dat niet door? Waarom wil het OM mij blijven vervolgen?

‘Eens vrijgesproken, altijd een boef’

Gerechtshof Amsterdam – Ne bis in idem – Regiezitting Terrel 31 maart 2026

Tijdens een verkennend gesprek met mijn advocaat en adviseur in december 2025 heeft de advocaat-generaal (hierna: A-G) over mij gezegd: *‘Hij mag er niet zonder kleerscheuren vanaf komen.’*

Naderhand heeft de A-G dat telefonisch herhaald: *“Kaatee mag er wat het OM betreft niet zonder kleerscheuren vanaf komen.”* Die woorden blijven hangen.

Mijn speelhallen zijn 14 jaar gesloten. Zó lang heb ik daar al geen inkomsten uit, maar wel kosten. Heel veel kosten. Verzekeringspremies, energie, onderhoud, gemeentelijke lasten, juridische kosten. En aan de verkoop werkt het OM niet mee omdat de koper het OM niet aanstaat. Ook dat heeft de A-G onlangs letterlijk tegen mijn advocaat gezegd. Dat werd in juli 2020 ook al gesteld door de officier van justitie die Terrel is gestart. Waarom dat zo zou zijn, legt niemand van het OM aan mij uit. Door niet alleen de verkoop maar ook het aflossen van mijn schuld te frustreren, houdt het OM mij gegijzeld in een ongewenste schuldpositie ten opzichte van de staat.

Deze vraag blijft maar door mijn hoofd malen: Waar mag ik van het OM na drie vrijspraken niet zonder kleerscheuren vanaf komen?